

Raspored misnih slavlja i liturgijski kalendar: od 18. do 24. I. 2016.

Pon. 18. I.	Priska, Margareta Ugarska	
	17,00	+ Ante Dropuljić KRVAVAC
Uto. 19. I.	Germanik, Poncijan	
	17,00	+Ivka Ujdur KRVAVAC
Sri. 20. I.	Sv. Fabijan i Sebastijan	
	8,00	KRVAVAC
Čet. 21. I.	Sv. Agneza; Janja	
	17,00	+Mato Čelić KRVAVAC
Pet, 22. I.	Sv. Vinko, đakon	
	17,00	+Neda i Mate Jovica KRVAVAC
Sub. 23. I.	Emerencijana, Ema, Vjera	
	8,00	+Ljubica Blakšić KRVAVAC
Ned. 24. I.	TREĆA KROZ GODINU	
	8,30	Jutarnja sv. Misa /+Andrija, Drago, Mate, Matija i Draga Katić/ MOMIĆI
	10,00	Župna Sveta Misa BAGALOVIĆ
	18,00	Večernja sv. Misa /+Dragana Jerković/ KULA NORINSKA

Bog nas pozva po evanđelju na posjedovanje slave Gospodina našega Isusa Krista.

Vina nemaju!

'Vina nemaju!' Marija na svoj način ubrzava Isusov čas, trenutak mesijanskog pojavka. Njezina vjera sažima se u jednoj jedinoj rečenici koju upućuje slugama: **'Što god vam rekne, učinite!'**

I danas postoji Kana u mnogostrukim oblicima. Kana su svi oni koji su na kraju svojih snaga, kojima je iscrpljena sva svježina života i vjere. Ta nam je zgoda za ohrabrenje. Ono što mi možemo učiniti jest da naše prazne vrčeve ispunimo onime što imamo – možda svojim suzama – i da vjerujemo da će nam biti darovana punina slavlja, samo ako vjerujemo u promjenu koju će Isus učiniti. Poput slugu u Kani moramo poslušati Marijinu riječ i po njoj djelovati: **'Što god vam rekne, učinite!'**

„Zaručnički tečaj“ pripreme za brak održat će se od **1. do 4. veljače 2016.** u župi sv. Ilije u Metkoviću. Predavanja počinju svaku večer u **19,00** sati u župnoj dvorani pored crkve sv. Ilije.

Skupština Bratovštine Presvetog Sakramenta: Nedjelja, 24. siječnja 2016. poslije župne svete Mise na Bagaloviću

Župa Karmelske Gospe Bagalović
Email: zupa.gospe.karmelske@gmail.com
020/693-148 095/8209585

**DRUGA NEDJELJA KROZ
GODINU-17. I. 2016.**

Nedjeljno Evanđelje Iv2,1-12

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje Isusova majka. Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: »Vina nemaju.« Kaže joj Isus: »Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!« Nato će njegova mati poslužiteljima: »Što god vam rekne, učinite!«

A bijaše ondje Židovima za čišćenje šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. Kaže Isus poslužiteljima: »Napunite posude vodom!« I napune ih do vrha. Tada im reče: »Zagrabite sada i nosite ravnatelj stola.« Oni odnesu. Kad okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je – znale su sluge koje zagrabiše vodu – ravnatelj stola pozove zaručnika i kaže mu: »Svaki čovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro vino sve do sada.«

Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjeroše u njega njegovi učenici. Nakon toga siđe sa svojom majkom, s braćom i sa svojim učenicima u Kafarnaum. Ondje ostadoše nekoliko dana.

Riječ Gospodnja.

Nalazimo se na svadbi u Kani Galilejskoj. Svi znamo da je tamo izgovorena najtužnija rečenica Svetoga pisma: "Vina nemaju." (Iv 2, 4) Ono što bi bilo logično je da se u evanđelju spominju mladenci. Ako se radi o svadbi onda su u centru pažnje mladenci i imalo bi smisla da se imenom navodi tko su oni, kojim obiteljima pripadaju. Međutim, evanđelje to ne čini. Vidimo da se tek na jednom mjestu spominje zaručnik i to ne baš u pozitivnom kontekstu. Naime, spominje ga se samo kada kaže da su mu prigovarali što je dobro vino čuvao za kraj. To znači da svoju pozornost moramo centrirati na jednog drugog zaručnika, istinskog zaručnika. Ne na zaručnika koji će te možda prevariti, omamiti lošijim vinom i nakon kojeg ćeš shvatiti da ti treba nešto drugo u životu. Ne, ovdje se pokazuje zaručnik s kojim ne možeš promašiti brak svoga života.

Trećeg dana bijaše svadba u Kani Galilejskog. Trećeg dana. U Bibliji, u Starome zavjetu treći je dan vrijeme kada se Bog pokazuje i objavljuje, npr. u Izl 19, 16-18 kada se govori o susretu Boga i Izraela na Sinaju: „*Trećeg dana, u osvjet jutra, prolomi se gmljavina, munje zasijevaše(...)* Gospodin je u obliku ognja sišao na nj.“ Znamo da je Isus uskrsnuo treći dan. Tu se dakle pokazuje njegova slava. Trećeg dana bijaše svadba u Kani.

Ova fešta, ova svadba tek je najava one istinske svadbe. Kao što smo rekli, glavni akteri u ovom evanđelju nisu mladenci. Ivan izričito naglašava tko je bio ondje: Bila ondje Isusova majka. Nakon toga kaže: Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. U posebnoj je rečenici istaknuto: Bila ondje Isusova majka. To nije bez razloga. Dano joj je posebno

mjesto. Nije rečeno njegova majka i učenici. Ne, ona je svrstana u posebnu rečenicu. To znači njoj pripada posebna uloga. To je početak Isusova javnog djelovanja i ona je tu. Ali ne zaboravimo - u Ivanovu evanđelju Marija nije samo ovdje na početku – nego opet na kraju Ivanovog evanđelja, ona se nalazi pod križem i to Ivan naglašava. Nalazi se s njim sada kada je fešta, kada je radost, veselje, svadba, kada Isus čini čudo i to je moćno, i to je fascinantno, sada bismo bili uz Isusa jer je faca. Ali Marijina prisutnost ovdje nas odmah podsjeća na križ, baca nam pogled na događaj pod križem, jer je Marija i tu i tamo.

Kada sam jednom razgovarao s jednom sestrom karmelićankom rekla mi je: Da, svi bismo htjeli biti slični Isusu u slavi, ali mu zato trebamo biti slični i na križu. Marija je prisutna i tu i tamo. Osim nje kaže da su i učenici bili prisutni. Zašto to Ivan naglašava? Želi reći: učenici su svjedoci. To nije moja izmišljotina, imamo svjedoke koji vide i koji vjeruju.

Događa se trenutak kada vina nestaje. Vino nije nebitan element na svadbi. Osim toga, vino simbolizira dar, veselje, nešto izvanredno za razliku od vode koja nam je nešto redovito. Svatovi su navikli na vino, iako je vino izvanredna stvar, simbol dara. U životu, postoje stvari, odnosno milosti koje nam Bog daje, ali one su tu pa ih počnemo uzimati zdravo za gotovo, kao da ja nešto moram imati. Kao da se podrazumijeva da sve moram imati i dobiti. Ali onda naiđu nepredviđene situacije, kao na svadbi u Kani.

Vina nemaju. Ono što je milost, što je važna, velika stvar u našem životu – izgubi se. Onda ostajemo pomalo obezglavljeni, što sada? U tom slučaju najbolje se uteći u zagovor Ženi – Mariji.

Ona zna pokazati pravi put. Odmah skokne do svoga Sina. „Što god Vam rekne, učinite!“ Kaže evanđelje da je ondje za Židove bilo šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. One su služile Židovima za obredno pranje. Njih su napunili vodom. Voda je simbol nečeg svakodnevnog, redovitog, što imamo, što podrazumijevamo. Ta voda može biti i naš običan ljudski rad, trud, ono što svakodnevno činimo, mučimo se... Ako bismo išli preračunavati u ove posude sve skupa stalo je oko 520 litara vode. Ovi ljudi pomučili su se, napunili posude vodom.

Hrpa litara vode u tim posudama, znači hrpa našeg svakodnevnog napora, onog redovitog ljudskog. I taj svakodnevni napor ti prisjedne. Kaže: I napune ih do vrha. I tebi je svega prisjelo do vrha. Jednim potezom sve se mijenja. Nosiš Isusu, ta voda svakodnevice, postaje dar, to tvoje redovito sada pred Bogom postaje izvanredno, u poslušnosti pred Bogom dobiva drugačiju boju, okus i miris. U poslušnosti pred Bogom to postaje druga supstanca. Postaje vino. Vino predstavlja isto tako žrtvu, krv Kristovu.

U hebrejskoj poeziji vino se naziva krv od grožđa. To znači da ona naša voda, svakodnevna žrtva, ljudski naponi su poput vode - bez okusa, boje i mirisa, ako su čisto ljudski – a ipak od njih svakodnevno živimo, ali predani Bogu postaju nešto izvanredno i vrijedno. Jer samo on od tvojeg naizgled bezvrijednog može učiniti nešto drugo, nešto novo. Bez Boga, to zaista ostaje samo voda, i to gomila vode – 520 litara. Ali s Bogom, ta ista gomila se pretvara u gomilu milosti.

Za tako puno u biti nam je potrebno tako malo. A to malo je jedan čin predanja, jedan čin vjere, jedan čin povjerenja. Poslušaj me: samo napuni posude vodom. Svojim siromašnim rukama učini koliko je u tvojoj moći. Ostalo ne brini, kaže Isus, to ću ja dalje. Ali najteži je taj mali korak. Kada dođe nepredviđena situacija u životu. Vina nestane, gomila čeka. Kako onda povjerovati. Kako onda učiniti taj mali, a tako važan korak? Opet nailazimo na suprotstavljanje ljudske i Božje logike. Ravnatelj stola kaže: što ste najbolje vino čuvali za kraj? Zar ne znate da se prvo stavlja dobro vino? Kao što u centru ovog evanđelja nije zaručnik sa svadbe nego Krist – istinski zaručnik, tako u biti ovaj ravnatelj stola nije važna figura zato što je sada netko drugi ravnatelj stola. I on kaže: ne, moja logika je drugačija.

Kao što kaže psalam: oni koji siju u suzama, žanju u pjesmi. Odnosno u ovozemaljskom životu možeš okusiti nekakvo vino, ali ono vrhunsko tek dolazi na kraju, kada ćemo zajedno biti na vječnoj gozbi. Pravi šlag na torti ne kušamo na ovoj zemlji. Možda nam naša kultura drugačije i suprotno govori. Luduj, zabavljaj se, uživaj, iskoristi život. Kao što kaže jedna pjesma: ja ću biti vječno mlad, još ljudi nego sad. I Bog ti kaže: iskoristi život, ali kako?

Neka nam na to pitanje kako iskoristiti život pomogne Žena koja ga je najmundrije od svijuu iskoristila i koja nam pokazuje ispravan put kada kaže: "Što god Vam rekne, učinite!" /Mč.: Josip Mudronja/

Ako ti je stalo do Crkve ne raspredaj odveć o njoj. I ne pitaj koliko je u njoj baštine vječnosti, a koliko naplavina vremena.

*Ne pitaj pamti li ona, živi li doslovce,
Isusov Govor na gori.
Ne pitaj je li joj većma stalo do hramova od mramora ili do hramova Duha Svetoga, do srca ljudskoga.*

*Ne pitaj koliko je u njoj obiteljskog duha,
obiteljske skrbi.*

Ne pitaj čemu počasti koje si njezini službenici međusobno iskazuju, koje je značenje počasnih naslova kojima se oslovljavaju.

*Ne pitaj je li joj bliže ulagivati se m-očnicima ovoga svijeta ili zauzimati se za najmanje.
Ne pitaj je li dostojna iskazanog joj povjerenja,
je li vjerna svomu poslanju.*

Ne pitaj je li zauzeta djelateljica milosti ili se zapleće o ispraznosti.

Ne pitaj ide li ususret svijetu kojemu je upućena.

Budi ti Crkva koja ide ususret. *I ne odustaj od Crkve svoje,
ne dijeli se od nje.*

Budi ti onaj po kojemu će Evanđelje prolaziti svijetom.

Budi ti čovjek obiteljskog mentaliteta. Budi ti svima poslužitelj.

Budi ti onaj koji će održavati Božju prisutnost, Božju malenost.

Budi ti kruh koji se lomi i razdaje. Budi ti žarke i postojeane vjere.

*Budi ti blaga i ponizna srca. Ti, ti učini sve što je do tebe, da Isus, kad ponovno dođe, nađe vjere, nađe srce ljudsko, srce bratsko, na zemlji.
U Crkvi. (Stjepan Lice)*